

Dakar 2007 El cantó solidari

Dues imatges de l'«aldea» de Dakar -escola i cases- i una tercera del cotxe Pelayo-Aldeas Infantiles, pilotat per Xavier Arenas i Carles Reig ■ AVUI

Cursa de llarg recorregut

SOLIDARITAT • El projecte 'Un Dakar diferent' promou amb Aldees Infantils l'apadrinament de nens africans amb poques o nul·les expectatives de futur **OBJECTIU** • La finalitat és crear les condicions necessàries per donar a les criatures la possibilitat de desenvolupar-se amb dignitat en una estructura mínimament familiar

David Caraltó
DAKAR

El vessant solidari amb el rerefons del Dakar va pujant graons any rere any, amb noves propostes i iniciatives. A l'edició que acaba de finalitzar s'hi ha sumat el projecte *Un Dakar diferent*, de la mà de l'equip Pelayo-Aldeas Infantiles SOS, que competia amb el cotxe pilotat per Xavier Arenas i Carles Reig. Esportivament s'ha aconseguit un resultat prou bo, però aquest no era l'únic objectiu. Més enllà de la competició, es tractava de donar a conèixer la feina d'Aldees Infantils SOS en terres africanes, on té nou enclavaments -entre el Marroc, Mali i el Senegal- destinats a millorar la vida de nens procedents d'ambients amb poques o nul·les expectatives de futur.

Aldees Infantils, organisme reconegut per la UNESCO, va néixer el 1946 de la mà de l'austriac Hermann Gmeiner, preocupat per la delicada situació en què van quedar molts menors arran de la Segona Guerra Mundial. La seva idea era crear les condicions per donar-los un teixit familiar, educatiu i social que d'adults els permetés portar una vida normal. De mica en mica el pro-

jecte es va anar estenent arreu del món -a l'Estat espanyol hi arribaria a finals dels anys seixanta, amb un centre a Sant Feliu de Codines- i des del 1971 és també a l'Àfrica. Actualment són 132 els països amb delegacions d'aquesta organització i 200.000 els nens atesos.

Sensibilitzar i apadrinar

"La nostra intenció era aprofitar el ressò mediàtic del ral·li per donar a conèixer també la realitat socioeconòmica dels llocs per on passa", explica Juanjo Duelo, director general

A Dakar hi ha una 'aldea' amb quinze cases, en cadascuna de les quals hi ha una dona que fa de mare de deu nens

de l'empresa de *management* Simmarca. Ell, que anteriorment ja havia tingut relació amb el Dakar i Pelayo quan esponsoritzava Jordi Arcarons, va fer casar l'interès de l'empresa d'assegurances per implicar-se en un projecte solidari amb la tasca d'Aldees Infantils després d'haver-se entrevistat amb diverses ONG.

Amb esponsor, causa i un equip per competir també calia una meta

concreta: aconseguir apadrinar 4.000 nens durant les dues setmanes de la cursa i la posterior exposició fotogràfica que es farà a diferents punts de l'Estat a partir del mes de març, en la qual es recollirà tant el vessant esportiu del Dakar com la feina feta per Aldees Infantils a l'Àfrica. "Aconseguir superar el repte en només quinze dies és francament difícil i per això fem l'exposició -assegura Duelo-. El ral·li és el reclam i esperem que quan un nen vingui a veure el nostre cotxe arrossegui els seus pares, i que els pares puguin interessar-se en l'apadrinament".

Al Senegal hi ha quatre *aldees* infantils, la més antiga de les quals data del 1978 i és a Dakar mateix. En aquesta hi viuen 150 nens d'entre 3 i 5 anys, repartits en quinze cases -de quatre habitacions-, cadascuna de les quals està ocupada per una dona que fa de mare de deu nens, i el director de l'aldea, Cheikhou Oumar Toure, que assumeix el paper de pare de tots. La idea és embolcallar el menut amb una estructura familiar tradicional i segura.

Tots plegats fan plena vida a l'aldea, malgrat que les *mares* poden tenir les seves pròpies famílies, que abandonen temporalment per tenir cura d'aquests nous fills. Així ma-

4.000

nens apadrinats.

Aquest era l'objectiu durant les dues setmanes de competició del Dakar i durant una exposició que es farà al març en diferents punts de l'Estat.

1978

és l'any de la primera 'aldea' al Senegal. És a Dakar i avui hi viuen 150 nens orfes d'entre tres i cinc anys.

teix, també existeix el paper de la tieta, que viu en aquesta cèl·lula familiar durant el dia i es prepara per convertir-se un dia en *mare*. A més, i tot i estudiar fora, els nens convertits ja en joves poden no marxar de l'aldea fins als 16 o 18 anys, moment en què busquen aixopluc en una família tradicional.

Un desig antic

Virginie Ribés, una barcelonina de 28 anys, visitava ahir l'aldea infantil de Dakar després de decidir-se a apadrinar i guanyar un viatge a la capital senegalesa a través de l'emissora RAC 105. "Feia temps que volia apadrinar, però ho anava deixant fins que un dia vaig sentir això de les Aldees Infantils a la ràdio i em vaig decidir; sé que no canviaré el món, però puc ajudar que algú estigui una mica millor", explica. "Al saber que visitaria l'aldea vaig decidir portar-los algunes coses; vaig engrescar els meus amics i companys de feina perquè col·laboressin una miqueta i es van implicar moltíssim -afegeix-. De fet, els porto dues maletes de 23 quilos cadascuna amb material escolar, caramels, joguines i 60 pastilles de sabó, que m'han dit que els senegalesos són molt nets però tenen dificultats per aconseguir-ne". ■